

جشنی برای همه

از امیرالمومنین نوشتن حقیقتا سخت است ، خواننده اگر در ایران باشد یا خارج ایران قصه فهمش فرق میکند

اعتراف به این موضوع که در داخل ایران ما گرفتار جدی درجاتی از غلو در شیعه گری هستیم ، اسان نیست. اینکه بعد از صدها سال ، مجددا این فرقه در بین شیعیان قوت گرفته اند واقعا ترس آور است و اسباب شرمندگی

چگونه میفهمیم این موضوع را؟

کافیست از امروز وقتی بگذارید و بخشهایی از نهج البلاغه را مطالعه کنید تا بفهمید افراطی گری بعضی اطرافیانمان که حاصل چه روندیست.

1- واکنش نسبت به افراطی گری وهابی

چهارسال قبل در مدینه بودم و کلی کتاب و خطابه و بروشور علیه شیعیان منتشر میشد (کمتر از سه چهار ماه بعدش داعش رسماً اعلام موجودیت کرد) طبیعیتست که طلاب شیعه نیز تصور میکنند لازم است جنگی اعتقادی را ادامه دهند و اگر ننویسند شیعه از بین خواهد رفت. این ناشی از این است که برخی از پیروان حضرت علی(ع) میپندارند گروهی اضافی در مسلمین هستند که هی باید حلال زادگی مذهب خود را اثبات کنند که قطعاً چنین نیست و شیعه نباید در چنین تله ای سقوط کند.

2- شیوه ای برای هویت یابی

افراطی گری راهیست تا افراد هویت تازه ای برای خود دست و پا کنند تا در معادلات حساب شوند. امروزه که طرز دین ورزی در تعیین وضعیت سیاسی و اجتماعی افراد نیز موثر است میتوان مثل مقتدی صدر در عراق یا بعضی افراد در ایران با افراطی گری در هیئات مذهبی توسط مداحان هدایت شده ، ایجاد طبقه اجتماعی سیاسی کرد و کار و شغل دست و پا کرد و حتی سفارت اشغال کرد و تو بازی سیاسی سری داشت

چه باید کرد؟

1- مطالعه : با کتاب غلو مرحوم آقای صالحی نجف آبادی شروع کنید ، فرصت بهتر داشتید هیچ چیز به اندازه کلام امیرالمومنین تعیین نمیکند حد ایمان و شیعه گری چقدر است.

2- مراقبت از ذهن فرزندانمان که شور بی آگاهی در بعضی محافل مذهبی آنها را شستشوی مغزی ندهد. هویتی که افراطیون به فرزندان ما میدهند میتواند بسیار سمی باشد و لازم است قبل از این مفاهیم با آموزش اخلاق و تاریخ صحیح اسلام ، فرزندانمان را در برابر این القائات مصون کرد.

مبارکی عید غدیر زمانی درخشان میشود که ما مردمی مسوول تر بشویم و گرفتار افراط و تفریط در دین
ورزی نشویم

علیرضا شیری

[لینک کتاب](#)

